diciuntur qñ non auxiliantẽ. Scḋm
veritatẽ in eis non cadit ſomnus:
ꝓpter qḋ dicitur vigiles Dan. iiij.
In ſentẽtia vigiliũ decretũ eſt. Ideo
ſubdit. ⌊Ecce nõ dormitabit neqꝫ
dormiet⌋ i. nõ ceſſabit ab auxilio
⌊qui cuſtodit iſrahel⌋.

Hugo i. ꝓplm xp̃ianuz qui
deũ videt ꝑ fidẽ. Nam
iſrl' vir videns deũ interp̃taẽ. ⌊Domi
nus cuſtodit te⌋ diligentẽ ſe. ⌊dñs
ꝓtectio tua: ſup manũ dextraz tuã⌋

Nico i. ꝓtegat te pl⁹ q̃ dexte
ra man⁹ tua poſſet te ꝓ
tegere et cuſtodire. Vel oĩs ptãs
hũana q̃ ꝑ manũ dexterã intelligi
tur. ⌊Per diez⌋ viz ꝓſpitatis ⌊ſol
non vret te⌋ i. non vrat. q2 hebrei
non habuerũt optatiuũ modum:
ſꝫ loco eius vtuntur futuro indicati
ui modi.

Hugo ⌊neqꝫ lũa⌋ i. tri
ſticia vel deſpe
ratio etiã non noceat tibi ⌊per no
ctẽ⌋ aduũſitatis.

Caſſ. Per ſolẽ igitẽ a
lunaz ſigt toti⁹
vite tẽpus: q̃ clamandum eſt ſem
per ad dñm q̃ nõ ꝑmittit ſuos ĩ te
atũ duci: aut ſcandalo inueniẽte
puti qñ eis cuſtodie ſue p̃ſtat au
xilium.

Jero ⌊Domin⁹ cuſtodit
te ab oĩ malo⌋ i. ab
oib⁹ inſidijs inimici quib⁹ gratia
diuina tollitur: aĩa ꝑditur: a ꝑmiſ
ſiões dei euacuãtur. ⌊cuſtodiat ani
mã tuã dñs⌋ ne ei ps dñetur pote
ſtatis aduerſe.

Caſ. diuerſis modis
ꝑmittitur diuia
cuſtodia: q̃ nõ ſolũ ab aduerſis vi
dicat: ſꝫ etiã beatos facit a ad celo
tuz regñ ꝑducit Vñ ad finẽ pſ. veni
ens cuncta conducit: dicens.

Hugo ⌊Domin⁹ cuſtodiat
introitũ tuuz⌋ in tẽpta
tione: vt non ꝑmittat te tẽptari ſu
pra id qḋ ferre potes. ⌊a exitũz tu
um⌋ a tẽptatiõe: vt victoriã det et
victorẽ remuneret. ⌊ex hoc nunc et
vſqꝫ in ſeculum⌋ i. ſemper.

Jero vt cũz a corpe receſſeris:
ſua cuſtodia ꝓtegais: ne
ĩ illos cahos p̃cipitreris vbi diues cõ
ſpicitẽ ardẽs: ſꝫ ĩ ſinu abrahe cũ laza
ro ſẽpiterna requie ꝑfruaris: p̃ſtã
te deo nr̃o Jeſu xp̃o: qui honor eſt ꝛc̃.

Pſal. CXXI.

LEtatus ſum

Titul⁹. Canticũ grãduũ

Hugo Hic eſt terti⁹ grad⁹: q̃
ſatiſ elegantẽ tercio lo
co ponitur. Nam primus eſt exire
a malis ſeculi. Secund⁹ eſt diuinũ
auxiliũ implorare. Tercius eſt cõ
fidere de ꝑuentione in domuz domi
ni quo aſcendit. Intentõne monet
nos ꝓphẽta ad aſcenſuz atqꝫ deſide
rium celeſtis hieruſalem.

Caſſiodo. In p̃ma igitur
parte fidel' iſte
gaudet ſe ãmonitum ad ſupernam
hieruſalem eſſe venturũ: dicẽs.
⌊Letatus ſum
in his⌋.

Hugo i. ꝓ
his
⌊que dicta ſunt mihi⌋ a ꝓphetis et
apoſtolis loquentibus in ſcriptu
ris ſuis: hoc quod ſubditur. ⌊in do
muz domini ibim⁹⌋. Vnde apoſto
lus ad hebr. xij. ait. Feſti
nem⁹ igredi ĩ illã requiez ꝛc̃.

Caſ.

O digna exultatio illuc ire cōtēd
dere vnde nunq̄ aliquis velit exire
Hec est domus que tantū iustos re
cipit: angelos cōtinet: ⁊ ip̄m crea
torem oim̄ creaturaꝝ ꝯspicere me
ret. ⁊ auctorē domꝰ desiderabil': do
mus dei viuis lapidibꝰ fabricata.
Hugo Duobꝰ pedibꝰ carita
tis vꝫ dilcōe dei: ⁊ ꝓ
ximi itur ad hāc domū p viā p̄me
inocētie: hūilitatis: castitatis: cete
rūq; virtutuꝫ. Et si q̄rat aliq̄s. vbi
eras qū illa audisti de q̄bꝰ sic leta
tꝰ q̄ securꝰ de ꝑuētōe i domū dn̄i. Re
sp̄ndet: dicēs. Stātes erāt pedes
nr̄i. vꝫ affectꝰ ⁊ cogitatiōes q̄bꝰ aīa
ḡdit. In atrijs tuis. vꝫ i penetrabili
bus tuis o Nico. Ac si dicat.
hierusalē. Affectiones
nr̄e iā sūt i appetitu hierl'm supne
Ibi enī stat vbi sp̄ firma volūtate
ꝯsisti Aug9 Cogita ḡ q̄lis fu
tur. turꝰ sis: ⁊ q̄uis i
vita adhuc sis. hoc tibi pone ante
oculos q̄si ibi stes: q̄si int̄ āgelos
deficiēs gau Nico Et ne hieru
deas. salē quā di
xit terrenam adūteres ciuitatē; il
lā celestē sigt: dicēs. Ierusalē q̄
edificat vt ciuitas. Edificat plāe
q̄ q̄tidie vſq; ad mūdi ꝯsūmatōem
viuis lapidibꝰ spūali opatōne cō
struit. vꝫ mrīibꝰ: ꝯfessoribꝰ: ⁊ q̄ dn̄o
sincera mente deuoti sunt. Et bn̄ dic
vt ciuitas. Nā ciuitas dr̄ q̄si ciuiū
vnitas Vn̄ vere illa celestis ierl'm
ciuitas dr̄: q̄ vnanimes ciues ꝯtinē
mōstra Hugo Et sic ciuitas
tur. trena hꝫ diū
sas māsiōes: sic de hac celesti ciui
tate dr̄ Ioh. xiiij. In domo p̄ris mei
mansiōes multe sunt. Cuiꝰ parti
patio eius manet in idipsum.
Cas Ciuitatis istiꝰ p̄ticipatio
est i dn̄o saluatore q̄ ē ip̄e
i idip̄m: hoc est i et̄nitate sp̄ idē ma
nēs: iux̄ illud Iac. i. Apud quē nō
ē trāsmutatio: nec vicissitudinis ob
vmbratio. Ipse est bonū i idip̄m
vꝫ i eter Hugo qd̄ cōiter ab oi
nū. bus ⁊ singul' ci
uibꝰ huiꝰ ciuitatis tolit ⁊ imutabi
liter participat: qd̄ de nulla ciuitate
corpali p̄ōt vere dici. nec potuit ex
p̄ssiꝰ dicē stabilitatē ⁊ ꝯtinuitatē
⁊ cōitatē ciuitatis illiꝰ: vbi bonum
singuloꝝ vnū erit ⁊ idip̄m oim.
Aug9 Qd̄ corpꝰ nr̄m hꝫ nō est
idip̄m. q: nō in se stat:
mutat p etates: p mutatōes locoꝝ
ac t̄poꝝ: p morbos ac defectꝰ carna
les. nec i se stāt corpa celestia: vꝫ
sol: luna: stelle hn̄t q̄sdā mutatio
nes suas. ⁊ si occultas certe d locis
i loca mutant: ascēdūt ab oriēte i
occidēte: ⁊ rursū circūeūt i oriētē.
Nō ḡ stāt: nō sūt i idip̄m. Aīa hu
mana nec ipsa stat. mō vult: mō
nō vult: mō nō scit. Ergo post tātū
lāguorē: post tātos morbos redeat
aīa hūiliata ad id ip̄m dn̄m salua
torē. ⁊ sit i illa Cas quā ysa. ꝓ
ciuitate celesti p̄heta mira
bili laude describit: di. Vocabunt
salutare muri tui ⁊ porte tue leticia.
Nec erit tibi sol i lumie diei. neq; ꝯ
tꝰ lune lucebit tibi nocte. sed erit ti
bi dn̄s lumen eternū. ⁊ deus tuus
gloria tua. Et infra. Et populus tu
us omnis iustus erit. ⁊ in eternū

hereditate poſſidebūt terram.

Hugo Deiñ quaſi quis que ſiuiſſet quõ ſciuit q̄ iuuti ſunt ī domo dñi. Reſpõdet: dicēs ⌊Illuc enī⌋ .i. ad hanc ciuitatē quā vt celeſtē cognoſceres: ſubiūxit ⌊aſcenderunt⌋ iā in ſpe ꝛ tandē in re ⌊tri bus⌋.

Nico nō eiꝰ: ſꝫ ⌊tribꝰ dñi⌋ .i. ſācti patres veteris ꝛ noui teſtamenti: vīꝫ generatio querentiū dominū.

Hugo in quibꝰ eſt ⌊teſtimoniū iſrahel⌋ videlꝫ fidelis opans p dilectionem: ſic vt de ipſis poſſet dici. Ecce vere iſrahelita in quo dolus non eſt. Hi enim aſcendūt ⌊ad confitendū nomi domini⌋ confeſſione laudis.

Caſſ. qꝛ in illa ciuitate omnes ſancti cū angelis dñi laudes celebrabunt: nec erunt ibi ſine magno honore. ⌊Quia illic⌋ .i. in hac ciuitate ⌊ſederunt⌋ .i. ſedebunt Et ponitur p̄teritū p futuro. qꝛ oia verba dei ſic firma ſunt vt q̄ꝰ uis crederentur futura eſſe: tñ ſtabilitate ſui eē eſtimes iā facta. Sedebūt ḡ

Aug. ⌊ſedes in iudicio⌋ videlꝫ apl'i ꝛ apl'ici viri q̄ reliquerūt oia ꝓpter xp̄m q̄ ſunt ſedes dei. qꝛ aīa iuſti ſedes eſt ſapie.

Aug. Ipſi iuſti ſunt ſedes et ſedebunt in iudicio ſicͭ ſaluator in euāgelio dicit. Sedebitis ſup duodecī ſedes o vos ſedes iudicātes duodecim tribus iſrahel. Quos iudicabūt q̄ ſunt ī terra. Illi aūt qui iudicabūtur in duas ptes diuident. Vna erit ad dexterā: cui enūabūtur elemoſine quas fecerīt

Altera ponet ad ſiniſtrā: cui enūabunt crudelitas et ſterilitas mie.

Caſſ. Sed cum dñs dicet vtrāqꝫ ſmam: viꝫ illis q̄ a dextris erūt Venite bñdicti pr̄is mei percipite regnū. Et illis qui erunt a ſiniſtris. Ite maledicti in ignem eternum. Quō cū dño ſācti iudicabūt? Cum ipſo iudicabūt reuera mēte iam purgati ꝛ in ꝯtemplatione pfectiſſima cōſtituti: hoc ſine dubio iudicabūt eſſe faciendū qđ a dño cognouerūt cōſtitutū Volūtas enī cōpar audientiū ꝯnūfacit eſſe iudiciū: q̄uis reliq̄ tacuiſſe noſcant. Et hi apl'i ꝛ apl'ici viri erūt ⌊ſedes ſup domū dauid⌋ .i. ſup iudices.

Aug. ſup familiā xp̄i cui dederunt in tp̄e cibaria doctrina

Nic. Deiñ agit đ ſtatu militātis eccl'e. ī cuiꝰ pſōa đī cuilibet eccl'e triūphātis. ⌊Rogate q̄ ad pacē ſūt hierl'm⌋ .i. o vos q̄ eſtis ī hierl'm ſupna: rogate dñm p pace hierl'm inferioris .i. eccl'e q̄ ꝯſtat adhuc ī pug ⌊ꝛ habūdātia diligētibꝰ te⌋ .i. rogate eciā dñm vt habūdātia bonoꝝ ſpūalium tā meioꝝ q̄ꝫ p̄rnioꝝ ſit ī viris pfectis q̄ alios defēdūt v̄bo ꝛ exemplo. Et ne vir iuſtꝰ ſuā ſingl'arē vtilitatē q̄rē videat: oñ̄t dic ⌊Propt̄ frēs meos ꝛ pximos meos⌋ .i. ꝓpter oēs hoies aſtringēdos eccl'e ī vinculo caritatis. ⌊Loq̄bar pacē de te⌋ .i. o hierl'm .i. p̄dicabā alijs pacē tuā vt illi amore tui venirent ad te. ⌊Propter domū dñi dei nr̄i⌋ .i. propter eccleſiā edificandā augmentandam atqꝫ glorificandam.

Jero. [queſiui bona tibi] i· ad honorē tuū: fratrib⁹ ꝛ ꝓ
ximis pacē predicādo vt efficiātur
ciuitas in qua habitare dignetur
dn̄s noſter Jeſus chriſt⁹ q̄ eſt bn̄
dict⁹ ī ſecula ſeculoꝝ· Amen·

Pſalm⁹ · CXXij ·

Ad te leuaui
Titul⁹· Cāticū ḡduū
Hugo. Hic eſt q̄rtus grad⁹ q̄
recte ſequitur p̄cedē
tes· Naꝫ p̄mus eſt exire a malis ſe
culi: ſiue mundū relinquē· Secūd⁹
eſt diuinū auxiliū implorare· Ter
cius eſt de ꝓuentiōe ꝯſidere· Quar
tus in hoc ps̄· eſt inter quaſlibet an
guſtias cordis oculos ad dn̄m fidu
cialiter leuare· Populus itaqꝫ fide
lis adhuc ꝯſtitut⁹ inter anguſtias
ſeculi ad dn̄m clamat: dicens
Ad te leuaui oculos meos ꝛc.
Caſſ. Amatores mūdi cor
de p̄ſumꝑcia ꝛ mūda
na ꝑtāte ſe iactantes: ſi q̄ fuerint
leſione ꝓuocati ad diuitias recur
rūt: ad ꝓximā picturā ꝯfugiunt
vt exigāt de inimico penā qui irro
gare preſūpſit iniuriā· Dei vero fa
muli pacientiſſima ſe ꝯuerſione
moderātes: quicq̄d ſcandali: quic
quid tribulationis ꝑtulerint: ocu
los ad dn̄m leuāt ꝛ ad illū reſpici
unt a quo ſe veraciter ſaluari con
fidūt· Se
quit̄·
Nico. [qui habitas in celis]· Licet
eni deus vbiqꝫ ſit ꝑ eſſentiā: preſē
tiam: ꝛ ꝑotentiā: tn̄ ſpeciali mō di
habitare in celis: vbi facie ad faci
em videtur a ſanctis·
Aug⁹ Sed diceret aliq̄s· Ante
q̄ faceret deus celum et
terraꝫ vbi habitabat· In ſe habi
tabat· apud ſe habitabat· ꝛ apd
ſe eſt deus· Et qui habitare dignat̄
in ſāctis: non ſic ſunt ſācti domus
dei vt ipſa ſubtracta cadat deus· De
us aūt ſic habitat ī ſāctis vt ſi ipſe
deus diſceſſerit ſācti cadāt· In qui
bus nos h̄itam⁹ ipſa nos ꝯtinēt
ſꝫ in quib⁹ deus habitat: ipſe de⁹ il
los ꝯtinet· Et quō leuaſti oculos tu
os in celū· Sequit̄· Petrus pariſi
enſ cantor· [Ecce ſicut oculi ſuo
ruꝫ] q̄ dn̄m ſuū offenderūt ꝛ ab h⁹
verterant: ſūt ſuppl' [i manib⁹] ꝛ
in ꝑtāt [dn̄oꝝ ſuoꝝ] ꝛ expectant
ab eo veniā cordis: oculis viꝫ deſide
rio ꝛ cogitatōe· [Sicut oculi ācil
le ī māib⁹ dn̄e ſue]· Repetitio eiuſ
deꝫ ē ꝑ ſexu vtroqꝫ [ita oculi nr̄i ad
dn̄m deū nr̄m: donec miſeat̄ nr̄i].
Hugo liberādo nos a p̄nti mi
ſeria ꝛ trāſferēdo nos
ad gl'aꝫ· Nōnduꝫ q̄ de vtroqꝫ ſexu
ponit̄ hic ſimilitudo vt null⁹ putet ſe
exceptū· Seru⁹ eni ꝛ ācilla ē ois hō
q̄ ſuo creatori ſuire tenet̄· ſꝫ ſu⁹ di
ꝗ̄ fortes ꝛ ācilla ꝗ̄ debiles· Hō
igr̄ eiect⁹ de ꝑadiſo: poſit⁹ hic ī car
cere tō die cedit ꝛ torq̄tur· q̄ ſic di
Job· vij· Tēptatio ē vita hoīs ſup
ter Aug⁹ Nihil eni infirmius
rā· aīa nr̄a: poſita ī me
diis tēptatōib⁹ ſeculi ꝛ ī mediis ge
mitib⁹ ꝛ ꝑturitōibus moleſtiaꝝ
Nihil ea infirmius donec inhereat

at ſupp̄ de me punitio in modum
qui ſequitur [Sicut ablactat⁹]
i· ſicut puer abſtract⁹ a mamilla
matris priuatur̄ cōſolacione con
ſueta dum adhuc deberet recūbē
[ſup matrem ſuaʒ] dulciter lactē
do [ita retribucio in anima mea]
ideſt ſic a me ſubtrahatur conſo
lacio diui Caſſ Ac ſi dicat · Si
na ego te preſūp
ſi ſupbiēdo cōtempnere tu me me
rito videbis abijcere· Poſt q̄ humi
litatem et manſuetudinē ſequēdā
cōpetēt edocuit· vnūquēq; fideliuʒ
monʒ vt cōfidētiā ſuam ſēp ponat
in dn̄o diceus [Speret iſrahel in
domio] i· populus chriſtian⁹ [Ex
hoc nu nc a vſq; in ſeculū] idē a p̄
ſenti vſq; ad eternitatem futuram
ſic ſextuʒ pſalmū ꝯpendioſo fine
cōcludit vt ſancte humilitati cōue
niret ipſa breuitas dictōnis Mira
bilis nimis eſt huiͣlitas· que ideo
maxime īter virtutes precelſas ho
norata cōſurgit· qm̄ altiſſime ma
ieſtatis dignacio eā aſſumpſit
Collector Hanc dei filius de cē
lo deſcendens in ſe demōſtrauit vt
hoīes p eam celum aſcendere doce
ret: qm̄ qui ſe humiliat exaltabit
Per dn̄m nr̄m iħm chriſtuʒ q̄ eſt
benedict⁹ in ſecula ſeculorū Amen

pſalmus Cxxxi

Memento do
mine· Titulus cāticum
gduū Gloſa · In
hoc· xiij ·gradu iam humilis agit
de edificatione ſpiritualis domus
dei ſicut dauid ad litterā voluit do
edificare domū materialem · Et cō
grue poſt gradum huiͣlitatis agit
de edificacōne ſpūalis dom⁹: q̄ꝛ p
huiͣlitatem efficit quis domus dei
Vnde ꝓpħa ait· Sup quē requieſcet
ſpirit⁹ meus niſi ſup humileʒ et q̄
etiā timentem verba mea·
Caſſio Prima igit narracō
·ne dn̄i criſti verba re
fert quibus patri ſuo ꝓmiſit ſe re
quieʒ nullatenus ſumere niſi pri⁹
vē religionis affectū hūanis pec
toribus infudiſſet. Vnde dicit
Memento dn̄e dd [Si ꝓpħa da
uid hoc dixiſſet: de ſe potuiſſʒ
dicē Memēto mei Sed vt alterum
ſigret dixit Memento dn̄e dd· i· xp̄i
q̄ ei⁹ nomine vocai voluit: de cuius
genere aſſumptur⁹ erat carnem
iero [et ois māſuetudis eius]
· q̄ꝛ nō cōtendit neq; clama
uit: ſed ſicut agn⁹ manſuet⁹ duct⁹
ē ad mortē Caſſiodorus Hoc
certe quō poterat de ſe dd ꝓphe ta
dicere cū ſe meminiſſʒ vriam ethe
uʒ ꝓpt vxoreʒ ei⁹ crudelit occidiſſe.
Vn̄ ip ſi⁹ penitētie glorioſuʒ extat
exem hugo [ſicut iurauit do
plum mino votum vo
uit deo iacob] quaſi dicat Ad hoc
memento xp̄i hoīs vt impleat qd
firmiter pro Caſſi· votuʒ itaq;
miſit ·filij fuit vt
ꝓprie incarnacōis aduentu reconſi
liaret pri ge hugo Sʒ nūq̄d
n⁹ huānū poterāt cri
ſt⁹ iplere qd ꝓpoſueāt. conſtat q̄ꝛ
ſic q̄ꝛ de⁹ ē a h° credebat ꝓpħa· Qua
re ḡ precat hoc duplici rōne ꝓbat
V